

عنوان مقاله:

کاربرد ردیاب های درنگی در بررسی خصوصیات هیدروژولوزیکی مناطق کارستیک - مطالعه موردی در منطقه کارستی گرین

محل انتشار:

بیست و چهارمین گردهمایی علوم زمین (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

کیومرث قربانی

بدیل پهلوان

مهدی حسینی

خلاصه مقاله:

منطقه مورد مطالعه شامل کوه های گرین و میش پرور می باشد که در جنوب شهرستان نهاوند بافته شده است. تشکیلات آهکی ژوراسیک - کرتاسه در این منطقه، لایه آبدار کارستی مهمی را ایجاد نمود که منبع تغذیه چشمه ها و رودخانه های بزرگی می باشد که دبی برخی از این چشمه ها مانند گاماسیاب به بیش از چهار متر مکعب در ثانیه می رسد. به این منظور تشخیص ارتباط هیدروژئولوژیکی بین محل تزریق و چشمه های منطقه، تعیین حوزه آبرگیر چشمه ها، مسیر حرکت آب های زیرزمینی و سرعت حرکت آب و ضریب پراکندگی ردیاب در حوضه مورد مطالعه از روش ردیابی رنگی استفاده شد. در این آزمایش که با تزریق 12 کیلوگرم اورانین در بزرگ ترین سینک هول (sink hole) واقع در کوه گرین شروع شد پس از آنالیز نمونه های ناب و زغال فعال اخذ شده از 12. آبی آثار من در دو. ظاهر گشت این مهم نشان دهنده عدم وجود ارتباط هیدروژئولوژیکی بین. پزی و دیگر چشمه های نمونه برداری شده می باشد. بنابراین مسیر حرکت جریان آب زیرزمینی در توده کارست مورد مطالعه در جهت شمال غرب - و در امتداد گروه گرین و در راستای گسل های طولی موازی با آن بر یال شمالی تشخیص داده شد. آنالیز کمی نتایج نشان می دهد که متوسط زمان ماندگاری تختی در سیستم کارستی حدود 60 روز است و بر اساس اولین ظهور رنگ و زمان رسیدن ردیاب غلظت متوسط سرعت احتمالی جریان به ترتیب 1.27 و 0.24 سانتی متر در ثانیه تعیین و زمین پراکندگی ردیاب در سیستم برابر 0.3 کیلومتر مربع بر روز محاسبه شده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/210481>

